

' ■ ' ਰਿਵੀਜ਼ਨਡ ' CIVIU j
 ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ
 ਡੀ ਐਮ , ਕੌਸ਼ਿਕ,— ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
 ' ■ ■ - /
 ਬਨਾਮ

— ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ, ਗੈਸ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
 1974 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1517
 18 ਨਵੰਬਰ 1977

1870 ਦਾ VII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 17 —ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ "ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇ" ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ—
 ਕੀ ਪੂਰਵ-ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨ ਹਨ— ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਰਾਂ
 ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ -ਸੈਕਸ਼ਨ 17- ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। . :"

ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ 'ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇ' ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤੀ
 ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ
 ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਵਿਸ਼ਿਆਂ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ
 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ
 "ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ
 ਵਸਤੂਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ
 ਧਾਰਾ 17 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ "ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ" ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ
 ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 17 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ
 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ
 ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਿਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ
 ਨਾਲ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ 'ਵੱਖ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ
 ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ
 ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ
 ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਜੋ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਬੰਡਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ
 ਹੋਣਗੇ, 'ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇ' ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਇਸ
 ਲਈ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ
 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 3, 10 ਅਤੇ 11)।

1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਏ.ਬੀ. ਸਿੰਘ ਵਾਸੂ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ,
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਿਤੀ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ।

ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਵਿਨੋਦ ਕਟਾਰੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ .

ਐਸਪੀ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ।

- ਨਿਰਣਾ -

■ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਜੇ.

(ਜੇ) ਵਿਵਾਦ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਮੁਕੱਦਮੇ: - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਉਹਨਾਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਨਾਲ ਚਾਰਜਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਡੀਐਮ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7, ਉਸਦੀ ਮਾਸੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। 6 ਮਈ 1972 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਤ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਸਿਲੰਡਰ ਖਰਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੀਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਜੀਤ ਰਾਮ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਉਥੋਂ ਗੈਸ ਲੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਝੁਲਸ ਗਏ ਅਤੇ ਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਕੌਸ਼ਿਕ ਦੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 55,200 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 22,000, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 10,700 .ਅਤੇ >ਉਸਦੀ> ਮਾਸੀ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 12,000 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਕੌਸ਼ਿਕ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਧੀਆਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 10,500 ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸੱਟ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਮੁਕੱਦਮਾ ਗੈਸ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 4 ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 5 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਸ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

D. M. Kaushik v. Graduate Gas Services etc, (Harbans Lal, J.)

ਨਿਰਮਾਤਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ। ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:

1. ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਕੀਮਤ ਹੈ: ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ?
2. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ?

<3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ? ਮੁੱਦਈ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ੇ" ਸਨ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਈ ਮੁਦਈਆਂ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। 55,000 ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੋਜ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ "ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਿਆਂ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, "ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 17 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਨੌਰਥਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਵਿਲਫੋਰਡ ਜੋਸੇਫ ਸਟੀਫਨਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ, ਮਲਿਕਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪਟਨਾ 359।

ਤਿੰਨ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 'ਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਰਮਾਧੀਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੈਜਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ

ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ *ਮਲਿਕਾਨਾ* ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਸ਼ਿਕਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 10 ਨੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਬਣਾਇਆ, ਮੁਦਈ ਨੰ: 11 ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਾ ਸੈੱਟ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰ: 12 ਅਤੇ 13 ਨੇ ਤੀਜਾ ਸੈੱਟ ਬਣਾਇਆ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ 13 ਮੁਦਈਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ, -

“ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ। 285 ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਮਲਿਕਾਨਾ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਜੋਰਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 13 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 14 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਉਚੇਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਸਲਾਹੁਦੀਨ ਹੈਦਰ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਧਨੂ ਲਾਲ* (3), *ਕੌਲਸਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦੱਤ ਸਿੰਘ* (4), ਅਤੇ *ਬੰਸੀਧਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੇਮੇਸ਼ਵਰ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (5) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਨੌਰਤਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) *ਟੀ.ਐਨ.ਬੰਸੀਧਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ!), ਉੱਟਵਾਲੀਆ, ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਬਟਵਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਪੱਖ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਹਿਪਾਠੀਆਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਏਆਈਆਰ 1943 ਪਟਨਾ 355

(3) ਏਆਈਆਰ 1945 ਪਟਨਾ 421

(4) ਏਆਈਆਰ 1951 ਪਟਨਾ 633

(5) ਏਆਈਆਰ 1972 ਪਟਨਾ 221

(8) ਵਿੱਚ ਐਚ ਆਈ ਐਨ ਦੇ ਹਾਰਨ ਬੇਪਾਰੀ ਸੀ ਐਡਰੋਥਰਸ 'ਓ. ਰਾਏ ਇਟ ਸਿਤਿਸ਼ਸ ਭੂਸ਼ੰਜ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 73 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 4 ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੁਦਈ ਦਾ 73 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਇਟੀ-ਜੇਟ ਵਿਆਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 73 ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 73 ਵੱਖਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸਨ।

(9f) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਪਿਲ ਚਰਨ ਨਾਇਕ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾਂਜਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ, ਹਾਰੂ ਬੇਪਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸਿਪਰਾ) ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਜ਼ਿਆਨਗਰਮ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ (8) ਦੇ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਧਾਰਕ ਨੇ ਕਈ ਰਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਮਾਧਿਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਹਰੀ ਬੇਪਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਅਤੇ ਟੀਐਸ ਵੈਂਕਟਾਰਾਇਣ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਮਦਰਾਸ (9) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ two ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਟੀ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਾਰਾਇਣ ਅਈਅਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- * .

(11) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ * 6789

(6) ਏਆਈਆਰ 1935 ਕਲਕੱਤਾ 573

(7) ਏਆਈਆਰ 1951 ਕਲਕੱਤਾ 509

(8) ਏਆਈਆਰ 1932 ਮਦਰਾਸ 667

(9) ਏਆਈਆਰ 1953 ਮਦਰਾਸ 888

D. M. Kaushik v. Graduate Gas Services etc, (Harbans Lal, J.)

ਆਈਟਮਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਲਈ ਹੈ, *
 1 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਵਿਸ਼ੇ" ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਾ 17 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਦੂਰ ਤੱਕ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਵਿੱਚ "ਵਿਸ਼ਿਆਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ "ਵੱਖਰਾ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

"ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ" ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇ, ਅਰਥਾਤ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਬੰਡਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, "ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇ" ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕ - ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ। . ਭੂਰਾ ਮੱਲ ਦਾਨ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , (10), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਵਿੱਤੀ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਬਕ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਨਾ ਕਿ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ. _____

(12) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਲੀਕ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਗੇ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ

H^B

(9) ਏਆਈਆਰ 1953 ਮਦਰਾਸ 888

D. M. Kaushik v. Graduate Gas Services etc, (Harbans Lal, J.)

(10) ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੰਜਾਬ 629

(11) ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ